

СЕКЦІЯ 3

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ МОВНОЇ ТА ІНШОМОВНОЇ ПІДГОТОВКИ В УМОВАХ ОНОВЛЕННЯ ОСВІТНІХ СТАНДАРТІВ

*Безлюдна В. В.,
доктор педагогічних наук,
доцент Уманського державного педагогічного університету, Україна*

ІНШОМОВНА ПІДГОТОВКА СТУДЕНТІВ В ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ ПЕДАГОГІЧНОГО ВУЗУ

Тенденція реструктуризації ринку праці, що враховує процеси європеїзації, у які ми всі залучені, вимагає, щоб студенти закладів вищої освіти отримували якісну іншомовну підготовку на основі формування професійної компетентності. Рівень оволодіння ключовими компетенціями виступає одним з основних критеріїв якості освіти та іншомовної підготовки як невід'ємної його частини.

В умовах сьогодення актуалізується проблема посилення професійної та культурологічної складових змісту іншомовної підготовки, що передбачає спеціальну розробку системи педагогічних засобів і заходів, орієнтованих на послідовне включення студентів у мовне середовище з використанням як загальнокультурної, так і професійної лексики.

Рада Європи розробила наступний інструмент для вивчення мов: Загальноєвропейські компетенції володіння іноземною мовою (Common European Frame work of Reference – CEFR). Документ «Загальноєвропейські компетенції володіння іноземною мовою: вивчення, викладання, оцінка» або CEFR, був створений у процесі наукових досліджень і широких консультацій як практичний інструмент для визначення чітких стандартів, які повинні виконуватися на кожному рівні вивчення мов, і для оцінювання результатів за міжнародною системою. Він включає в себе систему атестації по п'яти

навичкам: читання, письмо, аудіювання, усний діалог і усна презентація (монологічне мовлення).

В рамках даної шкали було виділено шість рівнів володіння мовою, позначених як: A1 – початковий рівень / «відкриття» (Breakthrough), A2 – середній рівень / «виживання» (Waystage), B1 – рубіжний рівень (Threshold), B2 – просунутий рівень (Vantage), C1 – рівень професійного володіння/автономний (Effective Operational Proficiency) і C2 – компетентний (досконалий) (Mastery) [1, с.2].

Введення загальноєвропейської системи рівнів володіння мовою не обмежує можливості різних педагогічних колективів з розробки та опису своєї системи рівнів і модулів навчання. Система вимог до рівнів володіння іноземною мовою студентів закладів вищої освіти визначає цілі, проміжні та кінцеві результати освоєння програми багаторівневої мовної підготовки іншомовної комунікативної компетенції (ІКК). Провідною метою є забезпечення оптимальних умов для розвитку комунікативних умінь студентів у сфері спілкування, необхідних для вивчення і узагальнення міжнародного досвіду в сфері вирішення завдань професійної діяльності.

З часом система рівнів і формулювання дескрипторів може змінюватися у міру накопичення досвіду. В основі опису рівнів оволодіння іноземною мовою лежить діяльнісний підхід в якому встановлюється взаємозв'язок між користуванням і вивченням мови. Студенти і ті, хто вивчають мову розглядаються як суб'єкти соціальної діяльності, тобто члени соціуму, які вирішують завдання в певних умовах, в певній ситуації, в певній сфері діяльності. Діяльнісний підхід дозволяє враховувати весь діапазон особистісних характеристик людини як суб'єкта соціальної діяльності. В особистісно-діяльнісному підході фіксується зміна схеми спілкування, яка повинна бути суб'єкт-суб'єктною, тобто студент виступає як активний, творчий суб'єкт навчальної діяльності.

Таким чином, використання мови та її вивчення включають дії студента, в процесі виконання яких він розвиває загальну і комунікативну компетенції. Компетенції передбачають суму знань, умінь і особистісних якостей, які дозволяють особі здійснювати різні дії. Загальні компетенції не є мовними, вони забезпечують будь-яку діяльність, включаючи комунікативну. Комунікативні мовні компетенції дозволяють здійснювати діяльність з використанням мовних засобів.

Іншомовна комунікативна компетенція передбачає певний рівень володіння мовними та соціокультурними знаннями, навичками і вміннями, що дозволяють комунікативно прийнятно варіювати мовною поведінкою в залежності від ситуації спілкування. У структурному плані ІКК складається з наступних компонентів: лінгвістичного, соціолінгвістичного, дискурсивного, стратегічного, соціального, соціокультурного.

Принципово важливим є виокремлення в складі комунікативної компетенції соціокультурного компонента. Цей компонент передбачає знання соціокультурного контексту, а також того, як він впливає на вибір і комунікативний ефект вживання лінгвістичних форм. У цьому випадку студент показує свою обізнаність в тих нормах соціальної поведінки, які визначають виконання конкретних ролей в іншомовному суспільстві. В даний час іншомовна підготовка майбутнього фахівця ґрунтується на концепції «діалогу культур», що передбачає спрямованість на соціокультурні принципи освіти, коли культурне середовище іншомовної підготовки утворюється в ситуації міжкультурного навчання; передбачає формування фахівця, який буде здатний до соціалізації у відповідь на процеси європеїзації; являє собою інтеграцію методик навчання іноземної мови з теоретичної та практичної підготовкою, науково-предметних і особистісно-орієнтованих компонентів діяльності; повинна орієнтувати студентів на самореалізацію в умовах входження України в єдиний європейський освітній простір [2,27].

Список використаних джерел

1. Маисилла П.У. Общеввропейские компетенции владения иностранным языком: пилотный образец межкультурной стратегии. [Электронный ресурс] / П. У. Маисилла, А. М.Ръехос. – Режим доступа: http://logosbook.ru/educational_book/pdf/2-3_07/08.pdf.

2. Outcomes of the European Commission's public consultation on multilingualism¹⁴ September-15 November 2007. [Электронный ресурс].– Режим доступа: http://ec.europa.eu/education/policies/lang/consult/report_en.pdf.

Вавілова Г. В.,

старший викладач кафедри

іноземних мов факультету маркетингу

Київського національного економічного університету

Редзюк І. В.,

старший викладач кафедри

іноземних мов факультету маркетингу

Київського національного економічного університету

**МОЖЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДИКИ
ПСИХОЛОГІЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ОСОБИСТОСТІ В ПРОЦЕСІ
ВИКЛАДАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ СТУДЕНТАМИ**

НЕМОВНИХ ВНЗ

Удосконалення якості системи освіти вимагає впровадження технологій, які сприяють зростанню і поглибленню у студентів інтересу до засвоєння навчального матеріалу й активізують процес накопичення знань.

Роль і місце вивчення іноземних мов у загальному прогресі науки і техніки, а отже і в розвитку всіх галузей знань у сучасному світі величезні. Мова – це не тільки ключ до розуміння іншого народу і культури, вона – шлях до безпосереднього спілкування між людьми. Спілкування між народами – найважливіший фактор, що визначає розвиток політичних, технічних, економічних та культурних зв'язків. Сьогодні перед майбутніми фахівцями гостро постають задачі користування іноземною мовою як засобом спілкування у сфері майбутньої професійної діяльності. Спілкування є мотивованою комунікативно-пізнавальною діяльністю, яка спрямована на отримання і передачу певної інформації. Така діяльність має, як і інші види діяльності, свій кінцевий результат, який потребує відповідної оцінки учасників процесу. Оцінка залежить від якості та корисності кінцевого результату.

Дійсна комунікація має місце лише тоді, коли кожен з її учасників володіє частиною якоїсь інформації, що становить інтерес для співрозмовника, завдяки чому усний обмін даною інформацією є важливим і необхідним. Отже наша задача – навчати спілкуванню, спираючись на принцип відсутності певної інформації або "інформаційної прогалини", для закриття якої слід відшукати, отримати і передати інформацію або обмінятися своїми поглядами щодо її доцільності та корисності. Умови навчання спілкуванню вимагають наявності мотиву комунікативної діяльності, що має сенс для кожного учасника, мети комунікативної діяльності, ситуації спілкування, певних соціальних ролей, що обумовлені даною ситуацією.

Багато викладачів іноземних мов впроваджують нетрадиційні методи комунікативного навчання, спираючись на певні психологічні методики і це не означає, що вони винаходять колесо. Ситуаційні, рольові та мовні ігри прийшли із нашого дитинства, а також із одного з найстаріших видів мистецтва-театру. Дискутування надійшло до нас із стародавньої Греції, де вчителі користувалися вищезазначеним методом, щоб поряд з повідомленням певної

інформації учні отримували необхідні навички висловлювання своїх власних думок щодо них.

Останнім часом значної актуальності набувають рольові ігри: розподіл ролей, перегляд епізодів відеоматеріалу з метою проговорювання тексту синхронно з акторами, драматизація діалогів і окремих сцен, переказ змісту в усній та письмовій формі. В наш час студенти мають можливість отримати майже будь-яку спеціальність з поглибленим вивченням іноземної мови, переважно англійської. Враховуючи цю специфіку, була розроблена методика навчання студентів іноземній мові з використанням деяких прийомів і методів психодіагностики, психологічних тестів, вирішення проблем психологічного характеру. Завдання, запропоновані студентам, мають перевагу у порівнянні з традиційними навчальними завданнями.

По-перше, вони дозволяють збільшити інтелектуальне навантаження, тому що вміщують елементи рольової гри, проблемності і дискусії, що збільшує активність, розвиває творчі здібності і самостійність суджень, звільняє від пасивності та виснаженості під час напруженої розумової роботи. По-друге, вони навчають спілкуванню, вмінню не тільки чітко формувати свою позицію, але і коректно відстоювати її, прислухатися до іншої точки зору, намагатися зрозуміти і, можливо, прийняти її. По-третє, завдання мають пізнавальний характер, тому що вимагають початкове ознайомлення з існуючими методами психодіагностики, деякими видами психологічних тестів без їх деталізованої інтерпретації. Нарешті, вони мають розвиваючий характер, тому, що сприяють формуванню і подальшому розвитку як психологічних функцій (пам'яті, уважності, сприйняття інформації, уявлення) так і мовних навичок. Завдання пропонують індивідуальні, парні та групові види робіт, спрямовані на розвиток навичок монологічної та діалогічної мови. Використання відеозаписів на заняттях сприяє індивідуалізації навчання та актуалізації отриманих знань, навичок, умінь студентів. Для викладача поставлене завдання є реалізованим у тому випадку, коли студенти отримали задоволення

від перегляду фільму саме через розуміння мови, а не тільки через цікавий сюжет. Вправи після перегляду фільму розраховані на закріплення матеріалу. Важлива допомога – відеоповтори з опрацюванням складних епізодів, наявність титрів, лінгвокраїнознавчий коментар, додаткові вправи, що призначені для закріплення мовних зразків фонетичного, лексичного і граматичного матеріалу, а також розвиток навичок аудіювання.

Можна стверджувати, що навчальні відеоматеріали розкривають широкі можливості для активної роботи в процесі формування мовних навичок ті умінь студентів і роблять навчальний процес оволодіння іноземною мовою цікавим на всіх етапах навчання. Як свідчить практика, це приносить задоволення і додає віру у свої сили, а власне і бажання навчатися. Необмежені можливості надають новітні комп'ютерні технології. Під час самостійного навчання студенти мають можливість користуватися електронними підручниками та словниками. Мета впровадження даних технологій – розширення словникового запасу, подолання фонетичних труднощів (у студентів є можливість повторювати за диктором слова та цілі речення), завдання на відпрацювання мовленнєвих навичок і вмінь практичного застосування лексичного матеріалу, подолання різноманітних психологічних перешкод. За допомогою Інтернету студенти самостійно пізнають культуру і звичаї інших країн, мають доступ до різноманітної інформації (останні новини, спорт). Інтернет надає можливість спілкуватися зі студентами та викладачами університетів інших країн. Робота студентів з застосуванням різноманітних психологічних досліджень під керівництвом викладачів дедалі більше набуває актуальності. З особливою ретельністю має здійснюватися підбір навчального мовного матеріалу для опрацювання. Іншим важливим принципом є доступність завдань, текстів, вправ. Робота студентів має контролюватися викладачем з урахуванням психологічних особливостей кожного студента, що дозволяє організувати роботу як з відмінниками, так і з слабовстигаючими студентами, які можуть займатися за індивідуальними програмами. Робота викладача будується на індивідуальному (особистісно-

орієнтованому) підході. Втілення ідей даного підходу вимагає постійного професійного самовдосконалення й розвитку творчих здібностей самого викладача, а також певного часу на підготовку заняття, що планується з урахуванням відповідних умов і технологій практичної реалізації підходу. Тим не менше, перспективність використання особистісно-орієнтованого підходу в світлі гуманістичних тенденцій сучасної освіти є безперечно актуальною.

Список використаних джерел:

- Артемьева, О.А. Система учебно-ролевых игр профессиональной направленности: монография: Изд-во Тамб. гос. техн. ун-та, 2007. 208 с.
- Бондаревская, Е.В. Теория и практика личностно-ориентированного образования. Ростов-на-Дону: Издательство Ростовского педагогического университета, 2000. 352с.
- Кандибур Г.Р. Школа, яка змінить Світ: монографія. Д.: Пороги, 2008. 68 с.
- Кашина Е.Г. Традиции и инновации в методике преподавания иностранного языка: учеб. пос. Самара: Изд-во «Универс-групп», 2006. 75 с.
- Кашлев С.С. Педагогика: теория и практика педагогического процесса: учеб. пособие. В 3 ч. Ч. 2. Минск: Зорны верасень, 2008. 208 с.
- Коньшева А.В. Современные методы обучения английскому языку / А. В. Коньшева. Минск: Тетра Системс, 2011. – 304 с.
- Личностно-центрированный подход в пространстве методологических проблем современной российской педагогике [Электронный ресурс] / Режим доступа: <http://rightflow.ru/1937>

***Путій Т.М.,**
кандидат педагогічних наук,
доцент Запорізького обласного інституту
післядипломної освіти, Україна*

E-LEARNING ЯК ТЕХНОЛОГІЧНА БАЗА СУЧАСНОЇ МОВНОЇ ОСВІТИ

“Національною доктриною розвитку освіти” визначені основи сучасної парадигми вітчизняної освіти, орієнтованої на її новий – гуманістично-інноваційний – тип, конкурентність в європейському та світовому просторах [6]. Рада Європи означила п’ять груп ключових компетенцій, якими має оволодіти будь-який представник сучасної цивілізації, а саме: політичні та соціальні; компетенції, пов’язані з життям у полікультурному середовищі; комунікативні компетенції (володіння усними та письмовими формами спілкування, у т.ч. й іноземними мовами); електронні компетенції; здатність навчатися протягом усього життя як основа неперервного особистого та професійного становлення [10].

Останнім часом електронне навчання (e-Learning) набуває широкої популярності. При цьому процес впровадження електронного навчання в систему мовної освіти потребує певної професійної готовності педагога та побудови якісного електронного інформаційно-освітнього навчального середовища. Автором терміну “e-Learning” є канадський дослідник Стефан Доун (Stephen Downes) [8]. Сьогодні це поняття не має єдиного визначення, яке б визнавала більшість фахівців. З одного боку, під “e-Learning” розуміється дистанційне навчання, з іншого, термін трактується більш широко. Вітчизняні та зарубіжні вчені досліджують у своїх роботах стан і тенденції розвитку електронної освіти і самоосвіти [2-4, 7, 9], мобільні технології та інструменти навчання [1], моделі та методи навчання [5].

Вивчення результатів впровадження електронного навчання свідчить про можливість ефективної реалізації за його допомогою нових принципів освіти, мовної зокрема: принципу неперервної освіти; навчання через життя і для життя; вертикальної інтеграції: між окремими етапами освіти, між різними рівнями і предметами всередині окремих етапів; акценту на самоосвіту, самовиховання, самооцінку; індивідуалізації навчання; гнучкість і

різноманітність змісту, засобів навчання; вдосконалення умінь вчитися [7, с.75].

Порівняння електронного навчання з традиційним свідчить, що e-Learning може бути таким же ефективним за умови використання методів, що забезпечують взаємодію учасників навчального процесу; зворотній зв'язок між ними та активність останніх на всіх етапах пізнавальної діяльності. Можливість віддаленого навчання, його персоналізація, використання великих об'ємів інформації, індивідуальне визначення темпів навчання включають e-Learning в систему мовної освіти.

До найбільш значущих засобів e-Learning вчені відносять системи дистанційного навчання; системи колективної роботи; Web-сайти; інструменти Web 2.0; блоги; вікі; чати; електронну пошту; MP3 плеєри та ін. Їх використання дозволяє проводити навчання в різних формах, включаючи синхронне, асинхронне, змішане навчання; організувати взаємодію всіх учасників дистанційного навчання; використовувати сучасні засоби навчання; забезпечувати доступ до сховищ електронних матеріалів; організувати колективну роботу та ін.

Для організації взаємодії всіх учасників навчального процесу в рамках e-Learning використовується широкий діапазон засобів, частина яких надається системою дистанційного навчання, а решта – іншими інформаційними системами, складовими середовища e-Learning. У електронному навчанні задіяні такі інструменти його реалізації, як веб-сайти та веб 2.0 спільноти, веб-орієнтовані навчальні матеріали, програмне забезпечення для спільного використання. Важливим елементом організації e-Learning є створення електронних бібліотек, які містять матеріал необхідний для навчання, що проводиться в рамках e-Learning, а також матеріал, необхідний користувачам e-Learning для постійної професійної педагогічної діяльності. Поширеною формою сучасних електронних бібліотек є веб-репозитарії.

Неперервність навчання підтримується такими ресурсами, які одночасно виконують інформаційно-навчальні функції та є середовищем для презентації

та накопичення дидактичних продуктів, створених самими викладачами засобами веб-інструментів.

Слід зазначити, що електронне навчання має потенційні можливості, з одного боку, розширення доступу до освіти для великої кількості осіб, з іншого, – обмеження його тими учасниками, для яких конкретний освітній процес призначений.

Таким чином, ключовими перевагами e-Learning, що все активніше застосовується у системі мовної освіти, є персоніфікація; можливість будувати ефективну систему управління навчанням; отримання більшого об'єму інформації про проходження навчання; більш дешева організація навчання у його у порівнянні з традиційним очним навчанням.

До певних недоліків навчання мови, яке здійснюється з використанням технологій e-Learning, слід віднести необхідність формування додаткової мотивації викладачів, потребу у суттєвих інвестиціях з метою побудови середовища e-Learning; значну залежність від технічної інфраструктури; відсутність достатньої кількості фахівців у сфері технологій e-Learning.

Отже, аналіз потенціалу електронного навчання у системі мовної освіти дозволяє зробити висновок про те, що e-Learning на сучасному етапі стає технологічною базою для реалізації нової освітньої парадигми.

Список використаних джерел

- Бовт В. Мобильные технологии и инструменты обучения [Електронний ресурс] Режим доступу: www.cpk.mesi.ru/news/2005/release008/4.ppt.
- Герасименко О. Мобильное обучение: в любое время, в любом месте Режим доступу: <http://www.trainings.ru/Library/articles/?id=6321>.
- Дуброва Н. e-Learning – обучение с приставкой «е» месте [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://www.cpk.mesi.ru/materials/articles/other08>.

- Коновалов П. Стандарты и технологии e-Learning [Электронный ресурс] / П.Коновалов. – Режим доступа: <http://www.cpk.mesi.ru/news/2005/release008/6.ppt>.
- Морозов И. Современные модели управления процессами дистанционного обучения [Электронный ресурс]. Режим доступа: <http://www.elw.ru/magazine/23/208>
- Національна стратегія розвитку освіти в Україні на період до 2021 року [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/344/2013>
- Пушкарь А., Прибыткова Н. Анализ современного состояния и тенденции развития e-learning и самообразования [Электронный ресурс] . – Режим доступа: http://www.kpi.kharkov.ua/archive/Наукова_періодика/Tipuss/2009_1.pdf
- Доун С. Национальный исследовательский совет Канады, eLearn Magazine, Октябрь 2005 [Электронный ресурс]– Режим доступа: <http://elearnmag.org/subpage.cfm?section=articles&article=29-1>
- Faure E. Learning to Be: the World of Education today and tomorrow / Paris: UNESCO, 1972. – 314 с.
- Hutmacher W. Key Competencies for Europe. Report of the Symposium (Berne, Switzerland, March 27-30, 1996). A Secondary Education for Europe Project [Электронный ресурс]// Council for Cultural Cooperation, Strasbourg (France). – Режим доступа: <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED407717.pdf>.

Червінська Л.М.,
*старший викладач Київського національного економічного
університету ім. Вадима Гетьмана, Україна,*
Василенко І.О.,
*старший викладач Київського національного економічного
університету ім. Вадима Гетьмана, Україна*

ВАЖЛИВІСТЬ МЕТОДОЛОГІЧНОГО ПІДХОДУ ДО ТЕСТУВАННЯ РІВНЯ ЗНАНЬ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ВНЗ

Однією з найважливіших проблем, що постають перед вищою школою, є проблема якості професійної підготовки фахівців нового покоління. Під час навчального процесу у студентів, крім фахової підготовки, повинна сформуватись належна мовно-комунікативна компетенція, що відповідає потребами сучасної освіти. Тому надзвичайно важливо у навчальному процесі використовувати методи, спрямовані на підвищення рівня викладання та контролю засвоєння лінгвістичного матеріалу у навчальних закладах.

Тестування як одна із ефективних форм контролю засвоєння лінгвістичного матеріалу посідає одне з провідних місць у сучасних вітчизняних та зарубіжних методиках викладання іноземних мов. Це пояснюється рядом переваг тестового методу, а саме - об'єктивністю оцінки, простотою оброблення результатів тесту та можливістю стандартизації процедури тестування. Під час складання тестів необхідно дотримуватись певної методики: тестові завдання повинні бути короткими, чіткими, зрозумілими, бажано в стверджувальній формі; при формулюванні завдань неприпустимі двозначні тлумачення; правильні відповіді (якщо такі є у тесті) повинні розподілятися неупорядковано; відповідь на кожне питання не повинна залежати від відповідей на інші питання; повинна бути відповідність питань тестів змісту поточного навчального матеріалу; можливість вгадати правильну відповідь повинна бути мінімальною (неправильні відповіді повинні формулюватись максимально достовірно); неприпустимо давати хибну інформацію в тесті тощо.

Розглядаючи детально цілі та методи тестування мовних навичок, треба наголосити на різниці між неформальними методами тестування, які розробляються викладачами для проведення безпосередньо в групах, де вони викладають, та стандартизованими формами, які розробляються професійно та мають на меті допомогу навчальним закладам у відборі студентів та

фінальному оцінюванні їхніх знань. Треба зазначити, що тестування виконує досить широкий ряд функцій, а саме: діагностичну, оціночну, навчальну, розвивальну, мотиваційну, виховну, організаційну, інформаційну тощо. У процесі підготовки до неформального тестування треба встановити його ціль та функцію, спираючись на наступні критерії:

1. Готовність всіх студентів в групі виконувати програмні вимоги курсу;
2. Селекційний підхід у формуванні академічних груп за рівнем їхньої мовної компетенції;
3. Діагностика індивідуальних сильних та слабких сторін студента;
4. Оцінка готовності студента сприймати тестування як частину навчального процесу;
5. Розуміння студентами цілей навчального курсу;
6. Розуміння необхідності застосування різноманітних матеріалів та технік для досягнення навчальних цілей.

Розглянемо основні методи тестування мовних навичок студентів на прикладі оцінювання перекладу. Переклад завжди був та залишається найбільш поширеним методом перевірки в багатьох неангломовних країнах світу, але не є популярним в США та Великій Британії, оскільки вважається дуже специфічним методом, який не відтворює в повною мірою ані діагностичну, ані розвивальну функції, залишаючи базові навички аудіювання, говоріння та читання поза контролем. Якщо переклад входить до програм підвищеного рівня складності, його трактують як творчу діяльність. В навчальних закладах України переклад досить широко застосовують в усній формі як експрес-метод перевірки розуміння прочитаного тексту. В писемній формі переклад, безумовно, включає елементи творчої діяльності, особливо, коли йдеться про художній текст. У вищих навчальних закладах писемний переклад художнього неадаптованого тексту включається в екзаменаційне тестування на 2-х курсах з вивченням іноземної мови за професійним спрямуванням (Київський національний економічний університет ім. В. Гетьмана). Проте, головним недоліком перекладу є складність його

оцінювання. Критерії оцінювання є доволі суб'єктивними, тому писемний переклад залишається ненадійним методом перевірки мовної підготовки.

Тестування у вигляді диктанту є поширеним методом, особливо для перевірки навичок письма рідною мовою, але досить часто ігнорується при викладанні іноземних мов, особливо на поглибленому етапі вивчення мови. Таку форму тестування, як правило, застосовують на початковому та середньому етапах навчання, що, безумовно, сигналізує викладачеві про орфографічні, граматичні та лексичні труднощі студентів. Проте, треба визнати, що викладачі недооцінюють важливість цієї форми контролю, віддаючи перевагу іншим методам тестування, які дають більш повну та систематичну діагностику і не потребують багато часу для перевірки. Незважаючи на те, що диктант є достатньо громіздкою формою контролю знань, треба зазначити, що відмова від цього методу тестування вже демонструє негативні наслідки.

Тест-твір дає можливість студенту вільно висловити своє бачення проблем, які ставить перед ним викладач. При цьому оцінюванню підлягає не тільки знання орфографії, пунктуації та синтаксису «target language», але й вміння «розкрити» запропоновану тему.

Паралельно з твором можливо використовувати інтерв'ю як спосіб оцінки усної мовленнєвої компетенції. Більшість викладачів застосовують цей метод, оскільки він досить легко дає змогу оцінити мовну компетенцію студента. Тест-вибір (multiple-choice items) є найбільш популярним методом тестування, оскільки відповідає основним вимогам гарного тесту - надійності та ефективності. Класичний тест-вибір складається з речення-стовбуру та трьох або більше варіантів-відповідей, з яких, як правило, одна відповідь є вірною, а решта виконують відволікаючу роль та є помилковими. Тест-відповідь поєднує переваги твору та тесту-вибору, оскільки проблемне питання чітко сформульоване та потребує короткої відповіді, яку студент має можливість самостійно створювати.

Очевидним недоліком таких тестів є те, що вони передбачають декілька правильних відповідей. Однак, якщо викладач сам складає тест з метою перевірки вивченого матеріалу, недолік стає перевагою, коли студенти спроможні самостійно підібрати всі правильні варіанти. Таким чином, всі форми тестування та контролю знань з іноземної мови мають певні переваги та недоліки, і тільки логічна їх кореляція дає можливість практикуючому викладачу правильно сформулювати цілі тесту та методи його здійснення.

Підсумовуючи, зазначимо, що перевірка знань студентів належить до найбільш складних питань методики навчання. Педагогічний досвід свідчить, що в поєднанні з іншими видами перевірки, використання тестових завдань є досить ефективним інструментом, що стимулює підготовку студентів до кожного заняття та підвищує мотивацію до предмета, що вивчається.

Список використаних джерел

1. Банкевич Л.В. Тестирование лексики иностранного языка: Учебное пособие для студентов педагогических институтов по специальности «Иностранные языки» М.: Высшая школа, 1981.
2. Барабаш Є.М. Тестування як засіб контролю навчальних досягнень учнів у вітчизняній іншомовній освіті у 60-90 роки 20 століття (ретроспективний аспект). Народна освіта. Електронне наукове фахове видання. - К., 2016.
3. Коккота В.А. Лингводидактическое тестирование. М.: Высшая школа, 1989.
4. Сергієнко В.П., Кухар Л.О. Методичні рекомендації зі складання тестових завдань / В.П.Сергієнко, Л.О.Кухар. - К., НПУ ім. Н.П. Драгоманова, 2011.
5. Фоломкина С.К. Тестирование при обучении иностранному языку / С.К. Фоломкина // Иностр. языки в школе. 1986. № 2.

*Nemlii L.S.,
PhD in pedagogical science,
National Aviation University, Ukraine*

INFORMATION TECHNOLOGIES IN FOREIGN LANGUAGE TEACHING

The constant improvement of modern information technologies (IT) today influences the educational process greatly and it is also concerned that the methods Foreign Language is taught today should be changed either. New generation is addicted to their modern devices and they are eager to use them for any purposes any time during a day. That is why it is worth for the teachers of Foreign Language to integrate technology into learning process. The learners will use the technological resources with pleasure so teachers should direct the usage of them in a useful way.

It is important to understand for teachers how to use technology in order to improve students' four language skills. The internet is a great resource but to get ready for class, find essential information, teachers have to be ready for. Although technology offers new opportunities for both teachers and learners they introduce new challenges as well as.

The common media of information technologies for students is their own mobiles, laptops, tablets and smart phones. More and more both teachers and students get used to their implementation. The Internet access provides a connection to different educational sites most of which are free. Some of them give the possibility to practice vocabulary through playing games, others provide the development of listening comprehension skills via watching videos or listening to the stories. Thanks for computer programs teachers can create their own exercises, make tasks, presentations and then organize various activities in class. The implementation of the technologies raises the level of students' motivation to learning process, the difference of learning styles the students are engaged into facilitates the quality of teaching and learning. The lesson type Task Based Teaching is a principle one in learning process via IT which is not really a "teaching model" but rather a learning model. The implementation of technology in learning process is essential today as it is not only the resource of information but also a tool of language skills improvement. Teachers are expected to be technologically

competent as they have to use the technology effectively. They should be able to cope with the most common problems arising from the use of computers very much in the way that average car drivers can cope with commonly occurring problems with their motor vehicles, i.e. no specialist knowledge of the machine, but knowing what to do when routine breakdowns occur[1].

Thus in IT-rich environments, teachers must:

- improve their didactic competencies connected to IT;
- provide less instruction, but offer more consultation in learning processes;
- monitor learning processes rather than direct them;
- offer and organize group work;
- facilitate the use of technologies that enhance the development of higher-level thinking, decision-making, and problem-solving skills;
- take advantage of quality learning opportunities with technology.

Today educationalists, scientists and researchers consider that the implementation of technology in learning process will essentially change learning and teaching practice. They believe that the new media [1]:

- eliminate more independence of the learner, more self-directed activities;
- encourage interactive work;
- increase feedback;
- change teacher / learner roles;
- supply content updating;
- provide fast access to teaching materials;
- provide greater opportunities for individual, group and team forms of learning.

Experts convince that new teaching methods lead to changes in learning process. So, we could expect that the content of learning will lead to a considerable growth of learning processes outside the educational institution. Nevertheless, they ensure that the teaching will remain as the main learning concept.

The technology gives great opportunities as for learners and so for teachers. The information they have an access to could be used in various ways: studying, creation, practice, simulation, development, investigation, comparison, debates, discussion, gaming and so on.

Among potential benefits technology gives to learners are:

- interaction with other learners worldwide;
- flexibility of the place and time to learn;
- difference in learning styles;
- definite focus on a particular skills development;
- differentiation in proficiency levels;
- learner autonomy in choice;
- less stress environment;
- access to social context;
- access to materials such as digital games and YouTube content;

Among potential benefits technology gives to teachers are:

- ability for more learner-centered teaching;
- possibility teaching with mixed-level classes;
- Expansion of classes to the real life situations;
- Enhancing of class curriculum;
- wider range of strategies for teaching practice;
- change in teacher's role from instructor to controller;
- opportunities for teachers to create their courses;
- possibility of creation a better learning environment;
- opportunities for monitoring learning;
- practical support and assessment via IT.

There is still a problem. To organize a successful teaching and learning we need to have multimedia laboratories.

1. <https://studopedia.org/12-42101.html>

Shatska O.,

Ph.D. in pedagogical science,

associate professor, Yuncheng university (China)

MOBILE ASSISTED LANGUAGE LEARNING

Nowadays there are many resources to teach and study foreign languages with ease and pleasure. Teachers of English want to have successful lessons to attract students' attention and develop four skills. They can use tones of materials from Internet and technological devices through such approaches: MALL (Mobile Assisted Language Learning), CALL (Computer-Assisted Language Learning), ICT (Information and Communication Technology), WELL (web-enhanced language learning) etc.

Mobile Assisted Language Learning (MALL) is assisted through the use of a mobile device. Using mobile phone technology can bring creativity, flexibility, spontaneity and alacrity in a class. Teachers of English may implement a lot of activities, such as: video project, phone auction, text messaging, drama projects, downloading and listening to foreign language podcasts, SMS-based learning, game-based learning, speed-charts (free topic chats, informative, academic, practice), dictation, creating blogs, e-mail discussion etc.

Mobile-based language learning helps to boost vocabulary, listening, phonetics, grammar, reading comprehension etc. For example, students can use mobile phones to download grammar apps to practice grammar, such as: Road To Grammar; Grammar Up; Practice English Grammar; Grammar Police; NoRedInk; Grammar Girl; Mad Libs; The Grading Game; 7 Little Words; EngVid etc. They can

use online resources– websites (The Grammarly Handbook;English Grammar 101; Daily Grammar; Funbrain.com Word games etc.).

There are many advantages to use mobile phone technology: the communication between the learners (learners exchange their knowledge, skills and ideas), e-learning (distance, open, online, blended learning) with various education resources and learning materials (e-books, e-dictionaries, websites, and applications), studying everywhere (not only in a classroom), online interaction between teachers and learners, convenience and access without time limitation, multiple learning style, individuality, self-paced learning. The disadvantages of using mobile phone technology are small screen, a big influence on the health (radio-frequency radiation), cheating in examinations, and playing games.

Mobile learning technology is connected with world environment. It is very useful method in studying English. MALL can motivate the learners (to study with fun and ease). The teachers need to guide the students to use mobile devices for language learning more effectively. It will demonstrate the quality of education, vary a routine studying process, and help to rethink teaching methods.

References

- Abdyhalykova A., Abisheva K. (2016) Innovative technologies in teaching English .International Scientific Review. № 20(30), p. 77 – 80.
- Bassma Basheer Nomass1 (2013) The Impact of Using Technology in Teaching English as a Second Language. English Language and Literature Studies; Vol. 3, No. 1, p. 111 – 116.
- Methods and activities of using mobile phones in teaching foreign language // http://172.18.71.12:83/2Q2W0F719A1C887C2156AB6C1C538666CAD6114271A7_unknown_1F2D1B5B6D583DCE500749BCA9A402C18920B5D3_3/repository.enu.kz/bitstream/handle/123456789/6742/METHOD.pdf.

- Mobile learning: improve your English anytime, anywhere // <https://www.britishcouncil.org/voices-magazine/mobile-learning-improve-english-anytime-anywhere>.

- Süleyman Nihat Sad (2008) Using Mobile Phone Technology in EFL Classes. English Teaching Forum, №4, p. 34 – 40.

- Technology in Language Teaching // <http://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download?doi=10.1.1.126.5968&rep=rep1&type=pdf>.